

Изх. № 068 / 15.09.2017 г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Вх. № К.6Ф-153-18-61
Дата 18.09.2017 год.

17.35h

ДО
КРИСТИАН ВИГЕНИН
ПРЕДСЕДАТЕЛ
КОМИСИЯ ПО ЕВРОПЕЙСКИТЕ
ВЪПРОСИ И КОНТРОЛ НА
ЕВРОПЕЙСКИТЕ ФОНДОВЕ
44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ВИГЕНИН,

Във връзка с Ваше писмо с изх. № КЕФ – 753 – 18 – 61 / 12.09.2017 г. относно Законопроект за изменение и допълнение на закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗИД на ЗУСЕСИФ) Ви предоставям становище по него.

Приложение: съгласно текста

**С УВАЖЕНИЕ,
ЦВЕТАН ЕНЧЕВ**

Изпълнителен директор

Сдружение „Толерантност“

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗУСЕСИФ

Натрупаната до момента практика в прилагането на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове установява необходимост от изменения в отделни негови разпоредби с цел прецизирането им и постигане на максимално съответствие с изискванията на общоприложимият регламент на ЕС за управлението на ЕСИФ (Регламент № 1303/2013г.) Прецизирането в отделни разпоредби също така е насочено към избягване на противоречиви практики и постигане на унифициран и рационален подход в административната и съдебната дейност.

Измененията с §1 въвеждат унифициран подход, при който административноправната уредба на ЗУСЕСИФ, съгласно която се управляват средствата от ЕСИФ, да бъде приложима и по отношение на осигуреното от централния бюджет национално финансиране като част от предоставяната безвъзмездна финансова помощ. Предложението цели обезпечаване на принципа на добро финансово управление по отношение и на националното финансиране, предвидено по програмите. Въвеждането на националното финансиране в обхвата на ЗУСЕСИФ има за цел единствено, тази част от предоставяната безвъзмездната финансова помощ да бъде управлявана и разходвана по установения административноправен ред, приложим и към средствата от ЕСИФ. По този начин допълнението в ЗУСЕСИФ не предлага нов законодателен подход. Единствената цел е да се регламентира приложимият ред по отношение и на националното финансиране, съобразявайки вече възприетото законодателно решение в чл. 62 от ЗПФ, съгласно който органите, отговорни за финансовото управление на средствата от Европейския съюз, са длъжни да предприемат необходимите действия за събирането на недължимо платените и надплатените суми, както и на неправомерно получените или неправомерно усвоените средства по проекти, включително свързаното с тях национално съфинансиране.

С предлаганите изменения са прецизирани текстове свързани с финансовото управление и контрол. Чрез предложенията в § 6 и § 10 се гарантира постигането на по-добра финансова дисциплина и максимална защита на публичния принос, чрез регламентиране на изплащането на безвъзмездната финансова помощ, съответно в

случаите, при които е налице съмнение за нередност и в случаите, при които се извършва финансова корекция при вече установена нередност. В допълнение, с предложението в § 6, в административното производство по верификация се инкорпорира, изискването на чл. 132, пар. 2, буква „б“, като се създава правно основание за спиране от управляващият орган на срока за плащане за разход, засегнат от нередност, в случаите при които е започната процедура по администриране на нередност.

Рационализиране на съдебната и административната практика се постига съответно с предложението в § 4 и в § 5.

С първото предложение се определя отделен размер на съдебна такса при оспорване на решението за прекратяване на производството по предоставяне на безвъзмездна финансова помощ на етап административно съответствие и допустимост. Поради нормативна празнота по отношение на съдебната такса при оспорване на решение за прекратяване, практиката на съда показва, че се прилага по аналогия таксата определена за оспорване на индивидуалните административни актове. Размерът на тази такса, обаче е необосновано висок при оспорване от бенефициента на този тип решения.

Второто предложение предоставя възможност на управляващите органи сами да определят срока, в който бенефициентите трябва да представят съответните доказателства изисквани при предоставянето на безвъзмездната финансова помощ. Изхождайки от практиката на различните управляващи органи се установява, че в много случаи нормативно установеният срок от 10 дни е необосновано кратък, с оглед спецификата на процедурата, технологичното време за осигуряване на съответните доказателства и лицата, от които се изискват. Често са налице обективни причини, поради които бенефициента не е в състояние да осигури необходимите документи в 10 – дневния срок като това обстоятелство може да бъде причина само на това формално основание да бъде отказано финансирането на вече одобрени проекти.

Направени са и предложения свързани с оптимизиране на някои от изискванията при провеждане на административните производства. Така например се установява възможност компетентността на ръководител на управляващият орган като административен орган да бъде упражнявана от друго определено от него лице. По този начин се постига по-голяма гъвкавост при определянето на компетентния орган в

административните производства и преодоляване на риска от издаване на административни актове при липса на компетентност, съответно обявяването им за нищожни, каквито случаи се наблюдават често в практиката на съда.

С предлаганото изменение в § 9 се постига категорично преодоляване на разнопосочните разбирания за допуснато по закон предварително изпълнение на акта за определяне на финансова корекция.

Прецизирани са и разпоредбите свързани с изпълнението на акта за определяне на финансовите корекции (извършването на корекциите), като се уточнява последователността в прилагането на способите за извършване на финансовите корекции в чл. 75, ал. 1 от закона.